

παιδα δειχθήκανε Ισόπαλα. "Επεσαν άμφοτέροι, χωρίς να ύποχωρήσουν.

Οί μόνοι, που δεν μέθυσαν, ήταν ή νύφη κι' ό γαμπρός ! "Όλο τό άλλο χωριό κυλιότανε, κάτω από τό τραπέζι, μαζί με γάτες και σκυλλά, που έγλυφαν τά κόκκαλα.

"Επερνε να νυχτώηη παιά. "Ενα άεράκι άρχισε να φυσά, άνατρίχασαν ή θάλασσα και έπαιξαν ή κορυφές τών δένδρων.

— Να φεύγουμε ! Να φεύγουμε ! Φώναξε τότε ό γαμπρός. Νύχτωσε παιά και άρχισε «τ' άπόγειο !»

— Να φύγουμε, πρόσθεσε κι' ή νύφη.

'Αλλά οί άλλοι που να τούς άκούσουν !

— Βιάζεσαι, κυρά μου, τής φώναξε ό Πιρίβολος, σάν νύφη άπου εισαι !...

Τέλος άρχισανε να τούς μαζεύουνε μέσα στο κατι. "Όσοι μπορούσαν να σταθούν στα πόδια τους, τρεκλίζοντας μαρκάρισαν, τούς άλλους τούς κουβάλησαν, μέσα στις κουβέρτες, σάν να ήταν πεθαμένοι. "Ο γαμπρός ό δυστυχής σκοτώθηκε, ως να τούς περιμαζέψη ό λους. Τους φοροτώνανε με τις κουβέρτες και τούς έβαζε, τούς πρόσχε μην πέσουν στη θάλασσα και προσπαθούσε να χωρίση τούς συμπέθερους, από τούς χωρικούς, μην πάθουνε κανένα κατά λάθος στη πόλι.

Βοηθούσε και τή νύφη, που φρόντιζε για τά καταπλάσματα τών έκ του οίνου άναισθήτων :

— Μωρέ γαμπρός, είμαι έγώ, ή νοσοκόμος σήμερα ! έλεγε.

Τό θαλασσινό τό άεράκι, τούς έξεζάλισε λίγο. "Αρχισαν τραγουδια και φωνές και έσπρωχαν τόν πλοιο από τή παραλία, για να φύγη.

— Τόν γαμπρό ! Τόν γαμπρό ! "Εφώναζιν άπ' όξω, δυό-τρεις γυναικούλες χωριάνες.

— Τόν γαλασαμπρό ! "Απάντησαν οινόφυλγες εκείνοι, ποιόν γαλασαμπρό ! "Ημεις για νύφη ήρθαμε, δεν ήρθαμε για γαμπρό στο χωριό σας !

Και πράγματι είχε μείνει έξω ό γαμπρός ! "Ενώ χαιρετούσε και φιλιόταν με τούς χωριανούς, μάτο και μούτο ! τόν έγκατέλειψαν οί άλλοι, στραβοί από τό μεθισι τους, και ξεκίνησαν.

"Ετρεξε κάτω τρωαγμένος ό γαμπρός.
— Μωρέέέέέέ !
— "Ε, έ, έ, έ, έ,

*Χίλια φιλιά στις όμορφες
και δυ' στις μιυρομάτες !*

Τραγουδία, φωνές, ξελαρρυγίσματα, άκούοντο άπ' τό «γαμψό πλοιαριο».

— Μάμ ! Μπούμ ! Δυό-τρεις έκουφέρισαν.

— Καλοθροίζικα !

Τά πανια έκολόθησαν, τό πλοιαράκι έγυρε και γλυτίησε άπάνω στη θάλασσα, έλαφρό, χαριτωμένο, ενώ φωνές άκούγοντόυσαν και χειρονομίες, διακρινότόυσαν άπ' τό χωριό.

— Μωρέ άφίσατ' όξω τό γαμπρό !
Ούτε φωνή, ούτε άκρόασις άπ' τό κατι.
Οί συμπέθεροι έτραγουδούσαν και ή φωνές τών χωρικών, έπνίγοντο από θόρυβο.

*Αυτό που μιλάνεις και φιλάς
φιλάζου μή σε πιάσουν !*

— Ουρέ άφίσατ' όξω τού γαμπρό !
"Ακίνητος, ώχρός, με σταυραμένα χέρια ό γαμπρός στην παραλία άφωνος στεκότανε, κυτιάζοντας τό πλοιαράκι, που λίγο-λίγο μίκρυνε και έσβυνε στού σκοταδιού τόν έρχομό !... "Εκνύταζε-έκνύταζε άμίλητος και έπειτα γήρισε, σε κάτι γυναικούλες, που βουβαμένες τόν έκνύταζαν και ρώτησε με ήσυχη φωνή, σάν να ρωτούσε μοναχά τόν έαυτό του :

— Μωρ' γώ παντρεύτηκα, δώ πέρα σήμερα, ή κανένας άλλος !..

Σταμ. Σταμ.

ΜΙΚΡΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Η ΘΕΑΤΡΙΚΕΣ ΚΡΙΤΙΚΕΣ

Πρέπει να όμολογηθ ή πως ένα από τά δυσκολώτερα καθαρώματα εινε τό να γράψη κανεις μία θεατρική κριτική, ή οποια να μη δυσαρρεστήση ούτε τόν κρινόμενο συγγραφέα, ούτε τούς ήθοποιούς.

— Πόσες φορές, γράφει σχετικώς ό "Οφφειμαχ, δεν έτυχε να είμαι άρστος της στενοχωρίας, ή οποια καταλάμβανε τόν μουσικοκριτικό "Αδάμ για τό ζήτημα αυτό. «Εινε φοβερό !» μου έλεγε μία μέρα. Χθές, σε μία κριτική μου για μία όπερέττα δεν άφισα έπαινο για έπαινο, που να ιην τόν έπιδραφιλευθ τόν συνθέτη της. «Εινε σχεδόν ένα άριστούργημα !» έγραφα στο τέλος. Σήμερα τό πρωί έλαβα ένα γράμμα από τόν συνθέτη. «Τό άρθρο σας εινε θαυμάσιο, μου έγραφε, θά μπορούσε μονον να έλειπε μία λέξις...» "Ο νομίζετε βέβαια τώρα πώς έννοούσε τή λέξη «άριστούργημα...» "Ε, λοιπόν όχι, φιλε μου. "Εννοούσε τή λέξη... «σχεδόν» !

ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΕΒΒΑΤΙ

"Ενας βασιληάς... κρεββατομανής. Στο κρεββάτι έπι 17 ώρες ! Πώς ένευρέθηκε ό Σίγγερ τήν τελειοποίηση τής ραπτομηχανής του. "Η περίφημη τρύπα τής βελόνας. "Η προφητεία τού άστρολόγου και ό σεισμός. Ταξείδι... πάνω σε κρεββάτι !... Κρεββατωμένες στόν άλλο κόσμο !... κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Τόν παλιό καιρό ύπήρχαν άνθρωποι που έπεφταν στο κρεββάτι τους, όχι για τούς λόγους για τούς οποίους πέφτει όλος ό κόσμος σήμερα, αλλά και για άλλους έντελώς άνεξηγήτους λόγους.

"Ετσι ό Βερναρδότος, ό βασιλεύς τής Σουηδίας, πήγαινε στο κρεββάτι του τό βράδυ στις ένδεκα και δεν σηκωνόταν παρό στις τέσσερες τό άπόγευμα τής επομένης ημέρας. Τόν χειμώνα έδέχετο τούς ύπουργούς του στο κρεββάτι του και ύπέγραφε τά διατάγματα έπίσης στο κρεββάτι !...

"Ο Σίγγερ, ό έφευρέτης τών γνωστών ραπτομηχανών που φέρουν τό όνομά του, συνείδηζε να περνάη τις περισσότερες ώρες τής ημέρας του στο κρεββάτι και να μην σκέπτεται τίποτε άλλο παρά τήν έφευρέση τής ραπτομηχανής. Μία φορά λοιπόν όνειρευήτηκε ότι ένας άγριος Ουλάνος ήθελε να έπιτεθ ή έναντίον του με ένα μυτερό κοντάρι στο όποιο ήταν κρεμασμένη μία σημαία. "Η σημαία ήταν περασμένη με ένα σχοινί από μία τρύπα, που βρισκόταν στην αίμη τού κονταριού. "Ο Σίγγερ έκπλησε άμέσως καταχαρούμενος. Τό μεγάλο πρόβλημα που τόν άνησυχούσε είχε λυθεί. "Η έφευρέσις τής ραπτομηχανής έτελειοποιείτο. Πώς; "Απούστα ή τρύπα τού βελονιού τής ραπτομηχανής θά γινόταν στην μύτη και όχι στην άκρη όπως ήταν στις άλλες βελόνες. "Ετσι δηλαδή άκριβώς όπως περνούσε τό σχοινί τής σημαίας στο κοντάρι τού Ουλάνου, που είδε στ' όνειρό του. "Εβαλε λοιπόν τήν ανακάλυψη τού έμπρός και έπέτυχε θαυμάσια. "Από τότε όλες ή βελόνες τών ραπτομηχανών έχουν τήν τρύπα στην μύτη.

Σ' έναν "Ισπανό ευγενή, τόν δόν "Εβιράρδο Μπιόσκο, είχε προφητεύσει ένας άστρολόγος ότι δεν θά πεθάνη στο κρεββάτι του. "Ο πονηρός "Ισπανός μη έχοντας σκοπό ν' αναχωρήση από τόν όρατο αυτόν κόσμο άπεφάσισε πλέον να μην τό κουνήη διόλου άπ' τό κρεββάτι. "Επί έξη ολόκληρα χρόνια είχε ό άθεόφοβος "Ισπανός τό κουράγιο να μείνη κρεββατωμένος, πράγμα που άσφαλώς δεν θά έκανε κανεις άλλος άν τού έλεγες πως έπρόκειτο για τήν υγεία του. Κάποια φορά όμως έγενε σεισμός. "Η πρώτη κίνηση τού δόν Μπιόσκο ήταν να καταχτή άπ' τό κρεββάτι του και νό ζητήση σωτηρία έξω. "Εσκόνταψε όμως σε μία καρέκλα, χτύπησε τό κεφάλι του στο πάμολο τού κρεββατιού και έμεινε επί τόπου νεκρός ! "Ετσι παρ' όλα τά προφυλακτικά μέτρα του, ή προφητεία τού άστρολόγου βγήκε άληθινή...

Μανιώδης κρεββατομανής ήταν και ό "Αγγλος Γουάντ ό οποίος ενώ ήταν νεώτατος και άπολύτως υγιής έμεινε στο κρεββάτι του, χωρίς διακοπή επί έξη χρόνια και έπτά μήνες. Κατά τό διάστημα αυτό άλλαξε τέσσερες φορές κατοικία, χωρίς να κουνηθ ή άπ' τό κρεββάτι του. Μία φορά μάλιστα ταξείδευε από τό Κερπέκ στο Μοντρεάλ... χωρίς να σηκωθ ή άπ' τό κρεββάτι !

Για τόν περίφημο "Αγγλο δικαστή Ντωρβίλλ διηγούνται έπίσης ότι δεν μπορούσε να χωρισθ ή από τό κρεββάτι του και γι' αυτό έδέχετο τούς άντιδίκους στην κρεββατοκίμαρά του όπου και διεξήγε όλες τις ύποθέσεις. Στην διαθήκη του άπηγόρευσε να τόν θάψουν σε φέρτρο. "Όπως ότι ήθελε να κατέθη στόν τάφο... πάνω στο κρεββάτι του, όπερ και έγένετο !...

